

Internetconsultatie Wet kostenverhaal huisvesting vergunninghouders

Reactie Gemeente Boekel

9 november 2016

Inleiding

Het hoofddoel van dit wetsvoorstel is het creëren van een grondslag voor het verhalen van de kosten voor de verlengde opvang van vergunninghouders bij het COA als gevolg van de niet behaalde taakstellingen voor huisvesting door gemeenten.

Het wetsvoorstel voorziet in kostenverhaal bij het niet verschoonbaar niet halen van de taakstelling.

Graag brengen wij de volgende overwegingen onder uw aandacht:

1. Beter belonen dan bestraffen

Als overheden werken wij samen aan een publieke taak, met publiek geld. Geld kan daarbij als incentive gebruikt worden, maar dan liever positief met beloning dan negatief met bestraffing. Hierdoor kan een strijd ontstaan die de samenwerking negatief beïnvloedt.

2. Claim kostenverhaal van gemeenten naar COA

Bij het verhalen van opvangkosten is het evenzogoed redelijk om kosten die gemeenten maken voor het realiseren van opvang en huisvesting te verhalen wanneer de plekken niet wordt ingevuld indien de COA geen passende kandidaten koppelt.

Bij tijdelijke leegstand vanwege woningweigerings kan huurdering vergoed worden.

Er zijn echter door gemeenten en woningcorporaties investeringen gedaan, waarvan het twijfelachtig is of deze terugverdiend gaan worden.

Voorbeelden:

- Onze gemeente heeft een opvang voor minderjarige vluchtelingen voorbereid, inclusief locatie en offerte noodgebouwen. Uiteindelijk blijkt er geen noodzaak meer voor te bestaan. Gelukkig zijn er nog geen investeringen gedaan; de voorbereidingskosten zijn voor rekening van de gemeente.

- In antwoord op de roep om huisvesting voor alleenstaande vergunninghouders heeft de woningcorporatie geïnvesteerd in een verbouwing tot kamergewijze verhuur. Deze investering wil men in 10 jaar terugverdienen. Momenteel heeft de COA moeite om passende kandidaten voor deze woning te koppelen. Kunnen de gemaakte kosten verhaald worden?

3. Twee sancties voor één nalatigheid

De huidige regelgeving voorziet reeds in handhavingsskader via het provinciaal toezicht met de mogelijkheid tot indeplaatsstelling met financiële consequenties voor gemeenten.

Indien een wijze van sanctioneren wenselijk is, pleiten wij ervoor dat de wetgever één wijze van sanctioneren instelt; óf indeplaatsstelling door de provincie, óf kostenverhaal.

4. Ingang met terugwerkende kracht

Ook al is dit juridisch mogelijk; effectuering met terugwerkende kracht heeft het karakter van het tussentijds veranderen van de spelregels. Dit kunnen wij niet maken naar onze burgers, en dit moeten wij als overheden naar elkaar ook niet willen. Dit getuigt niet van behoorlijk bestuur.

5. Grenzen aan de haalbaarheid van de taakstelling mee laten wegen

De taakstelling huisvesting vergunninghouders is gebaseerd op het aantal verstrekte verblijfsvergunningen. Het is mogelijk dat de toestroom naar ons land oploopt waardoor de taakstelling dermate hoog wordt dat deze niet voor alle gemeenten haalbaar is. Neem dit ter overweging mee bij de regelgeving omtrent de wijze van sanctioneren.

In onze gemeente bestaat slechts een beperkt deel van de woningvoorraad uit sociale huurwoningen. Tot nu toe is het desondanks gelukt de taakstelling te vervullen en vergunninghouders een nieuwe start te geven in onze gemeente. Mocht de taakstelling nogmaals verdubbelen dan wordt in onze gemeente de grens van het haalbare overschreden.

Wij pleiten ervoor de haalbaarheid van de opgelegde taakstelling mee te laten wegen bij het oordeel in hoeverre in die situatie sprake is van verschoonbaar niet halen van de taakstelling. Wij realiseren ons dat daar een discussie aan vooraf zal behoren te gaan in hoeverre de taakstelling realistisch haalbaar is.

Nadere informatie: Mark van den Elzen, mark.vandenzelzen@boekel.nl 0492 326800